

KHUTBA

08.01.10

Norsk

VANSKELIGHETER

Kjære muslimer,

Vi møter alle vanskeligheter i livet, og vi er alle tilbøyelige og utsatte for dem. For oss muslimer er disse til vårt beste. Enten visker de ut våre synder, eller tester vår imaan (tro). De er bare en liten test før den store eksamen på dommens dag. Om man lykkes er man på rett vei, og om man feiler er det på tide å evaluere sin tro og sine handlinger.

Vanskeligheter kan være både gode og dårlige hendelser: *Alle må smake døden. Vi setter dere på prøve, med ondt og godt som prøvelser, og så bringes dere tilbake til Oss.* Koranen 21:35

Ibn Kathir gav følgende oversettelse av dette verset: **(Vi setter dere på prøve, med ondt og godt som prøvelser): «Vi skal teste dere, noen ganger med vanskeligheter og noen ganger med bekvemmelighet, for å se hvem av dere som vil være takknemlige, hvem som vil være utakknemlige, hvem som vil være tålmodige og hvem som vil bli fortvilet.»**

'Ali bin Abi Talhah formidlet fra Ibn `Abbas: **(Vi setter dere på prøve) betyr: «Vi vil teste dere (med ondt og godt som prøvelser), med vanskeligheter og velstand, med god helse og sykdom, med rikdom og fattigdom, med det lovlige og forbudte, lydighet og synd, med veiledning og villedning.»**

Noen ganger møter vi vanskelige situasjoner og ulykker, som uventet nok, ender med gode konsekvenser og vice versa. Vi må derfor akseptere vår skjebne med tålmodighet, for Allah er nåderik og vet best hva som er godt for oss: *Det er foreskrevet dere å kjempe, selv om dere føler motvilje. Det kan være at dere føler motvilje mot noe som tjener dere til beste. Det kan være at dere liker noe som er til skade for dere. Gud vet, men dere vet det ikke.* Koranen 2:216

Ibn Kathir oversetter dette verset følgende: **(Selv om dere føler motvilje) betyr at å kjempe er vanskelig og tungt for hjertene våre.** Sannelig er å kjempe slik verset beskriver det, som innebærer å bli drept, såret, streve mot fienden og holde ut besværet med å reise. Allah sa så: **(Det kan være at dere føler motvilje mot noe som tjener dere til beste)** som betyr at å kjempe gir følgende seier, dominans over fienden ved overtagelse av deres land, penger og avkom. Allah fortsetter: **(Det kan være at dere liker noe som er til skade for dere)** Dette verset har en generell betydning. Man kan like noe som ikke er godt eller til fordel for en, som og ikke være med i *Jihad*, for dette kan føre til at fienden tar over landet og styresmakten. Så sa Allah: **(Gud vet, men dere vet det ikke)** som betyr at Han har bedre kunnskap enn oss hvordan ting ender og hva som er til fordel for oss i jordelivet og i det neste. Derfor adlyd Han og heng deg fast til Hans ordre, slik at vi kanskje får den sanne veiledningen.

Mange blir forvirret når de opplever vanskeligheter; de blir redde, skeptiske og mister sin visdom og mulighet for å tenke rasjonelt. Det er fordi de glemmer at ulykken som rammer dem er fra Allah, og at det er skjebnen som de ikke kommer unna. Dette nevnes flere ganger i Koranen:

Vi kan saktens stille dere på prøve med frykt og hunger, med tap av liv, eiendom og avlinger. Men bring de tålmodige det gledelige budskap, dem som når ulykken rammer dem, sier: «Vi tilhører Gud, og til Ham skal vi vende tilbake.» Over dem hviler Guds velsignelse og nåde. Disse er på den rette vei. Koranen 2:155-157

Dere blir saktens satt på prøve, både når det gjelder eiendom og dere personlig. Dere vil få høre meget ondt fra dem som fikk skriften før dere, og fra avgudsdyrkerne, men hvis dere er standhaftige og gudfryktige, så avgjør dette saken. Koranen 3:186

Tror menneskene at de blir latt i fred ved at de sier: «Vi tror,» og at de ikke vil bli satt på prøve? Vi satte på prøve dem som levde før. Gud vil visselig vite om de sannferdige og de løgnaktige. Koranen 29:2-3

Vi skal visselig sette dere på prøve, så Vi kan kjenne de innsatsvillige og de standhaftige blant dere og utprøve hvordan det står til med dere. Koranen 47:31

Til og med Profeten (saws) og følgesvennene hans som er den første og beste generasjonen muslimer, var eksponerte for ulykker. En av de største som følgesvennene stod ovenfor var profet Muhammeds død, selv om de visste gjennom Koranen: *Du skal dø, og de skal også dø. Så på oppstandelsens dag kan dere tviste med hverandre fremfor Herren.* 39:30-31

Vi har ikke gitt noe menneskelig vesen før deg udødelighet. Om du dør, skulle vel de være udødelige? Koranen 21:34

Mange av følgesvennene ble forvirret. Noen paralyserte og andre, som Omar Ibn Alkhatib, nektet for at han var død. Omar sa at Profeten bare dro for å møte Allah for så å vende tilbake. Forvirringen endte med at Abu Bakr minnet dem om at islam er en religion fra Gud, og ikke linket til, eller avhengig av en persons liv, selv om denne personen var profet Muhammed (saws). Han sa at hvis dere tilber Muhammed så er han død, men hvis du tilber Allah vil Han aldri dø. Deretter resiterte han: **Muhammad er bare et sendebud. Andre sendebud har gått bort før ham. Hvis nå han dør, eller drepes, vil dere da snu tvert om? Den som snur tvert om, skader ikke Gud det minste. Men Gud vil belønne de takknemlige.** Koranen 3:144

Det sistnevnte verset var interessant nok også koblet til en annen stor ulykke, slaget ved Badr. Historien var fortalt av Bukhari i *Al-Maghazzi, De militære ekspedisjonene ledet av profet Muhammed*(saws):

Fortalt av Al-Bara:

Vi møtte de vantro den dagen(før slaget ved Badr) og Profeten plasserte et lag med bueskyttere (på en spesiell plass) og utnevnte Abdullah (bin Jubair) som deres overordnede og sa: «Ikke forlat denne plassen, og hvis dere ser at vi erobrer fienden, så forlat ikke plassen, og hvis dere ser dem erobre oss, så ikke kom for å hjelpe oss». Da vi møtte fienden tok de til hælen til jeg så at kvinnene deres løp mot fjellet, løftet opp klærne sine så leggene ble avslørt. Muslimene startet å si «Krigsbytte, krigsbytte!». Abu bin Jubair sa: «Jeg har lovet Profeten å ikke forlate denne plassen», men de nektet å bli. Da de nektet å bli, forvirret Allah dem så de ikke visste hvor de skulle gå, og de led 70 skadelidende hendelser.

Abu Sufyan kom ned fra en høy plass og sa: «Er Muhammed blant folket?» Profeten sa: «Ikke svar han». Abu Sufyan sa: «Er sønn av Abu Quhafa blant folket?». Profeten sa: «Ikke svar han». Abu Sufyan sa: «Er sønn av al-Khattab blant folket?», og la til: «Alle disse menneskene er blitt drept, for dersom de var i live, ville de ha svart». På det klarte ikke Umar la være å si: «Du er en løgner, Allahs fiende! Allah har holdt på det som vil gjøre deg ulykkelig». Abu Sufyan sa: «Overlegen er Hubal!» På det sa profet Muhammed til sine følgesvenner: «Svar han». De spurte: «Hva skal vi si?». «Si, Allah er den Høyeste, den Mektigste» Abu Sufyan sa: «Vi har (idolet) Al'Uzza, noe dere ikke har!». Profeten sa til sine følgesvenner: «Svar han». De sa: «Hva skal vi si?» Profeten sa: «Si, Allah er vår Hjelper og dere har ingen hjelper». Abu Sufyan sa: «Denne dagen kompenseres for vårt tap ved Badr og seierens slag er alltid uavgjort og delt i vendinger med de stridige. Du vil se noen av mennene dine myrdet, men det var ikke jeg som beordret denne hendelsen, og ikke er jeg lei meg for det».

Fra disse to eksemplene kan vi lære hvordan vi bør oppføre oss under og etter ulykker. Ved slaget ved Uhud mistet ikke muslimene motet og troen, selv om de tapte. De var fortsatt sikre på at de var på rett vei og at de ville vinne til slutt. De brukte denne tøffe opplevelsen til å styrke seg selv og til å restaurere troen. Selv når profet Muhammed (saws) var død, evnet de å skille mellom rett og galt, holde på enheten, fortsette sitt oppdrag og bringe islams budskap til hele verden.

Kjære muslimer,

I dag står muslimer ovenfor mange ulykker, som dessverre ikke skyldes vår sterke tro, men våre dårlige handlinger. Vi har ignorert Koranen og Sunnah, fulgt djevelens vei og forlatt Allahs vei. For å overleve disse ulykkene må vi revurdere vår oppførsel og handlinger, og restaurere vår *imaan*. Vi må gjøre mer tilbedelse, *sadaqah* og gode handlinger. Vi må be til Allah om at Han veileder oss, og at vi følger Hans vei.

«Herre, vi har stelt oss galt. Hvis Du ikke tilgir oss og forbarmer deg over oss, er vi visselig fortapt.» Koranen 7:23

Gud forlanger ikke mer av noen enn det han kan make. Han godskrives det han har fortjent, og belastes det han har fortjent. Herre, ta oss ikke fatt om vi glemmer eller feiler! Herre, legg ikke på oss slike byrder som Du gav dem å bære som er gått foran oss! Herre, gi oss ikke å bære det vi ikke har krefter til! Forlat og tilgi og forbarm Deg over oss. Du er vår Herre og Mester. Hjelp oss mot vantroens folk. Koranen 2:286

Khutba av Sidi Mohamed Ould Cherif